

talánok eligazítást nyerjenek, a kétségbeesettek kapaszkodót találjanak, az eltévedtek jó útraleljenek és így tovább.

Ez eddig szép és jó és vonzó. De hogyan valósul, valósulhat meg Istennek ez a terve, szándéka, akarata az emberiséggel? Jézus azt tanította, hogy csak a mi közreműködésünkkel, csak általunk valósulhat meg Isten terve, akarata az emberiséggel!. Azaz, ha mi, emberek megtérünk és szeretjük egymást. Konkrétan, ha megosztjuk javainkat a rászorulókkal, törődünk a bajba jutottakkal, lemondunk az erőszakról, megbocsátunk hetvenszer hétszer is...

Tehát végső soron az az Isten terve, vágya, akarata, hogy az emberek szeressék egymást! S amikor keresztényként ezt imádkozzuk: "Legyen meg a Te akaratod!", akkor az azt jelenti, hogy - azonosulunk Isten szándékaival, vágyaival; - megkeressük, hogy konkrétan, a mi életünkben, itt és most mit kíván tőlünk a szeretet; - feltöltődünk Isten erejével, hogy amit tennivalónak ismertünk fel, azt meg is tudjuk tenni.

Ezt tette Sámuel és ezt tették az apostolok és ezt kívánom a kedves testvéreknek is.

Elhangzott jan.13-án Szendehelyen

MLECSENKOV ANGEL

ELMÉLKEDÉS

*Aki tele van Szentlélekkel, abban megtestesül az Isten...
/Mt.1,18-24/*

Gábor angyal közölte Máriával, hogy a Szentlélek erejéből fog fia születni. Általánosságban is megfogalmazhatjuk: aki tele van a Szentlélekkel, abban megtestesül az Isten. Mária egész életében Istenre figyelő, Isten akaratát teljesítő ember volt. E két dolog révén telítődhet az ember legjobban a Szentlélekkel. A Szentlélekkel való nagyon szoros telítettség révén meg is fogamzott benne az Ige: benne testet öltött az Isten.

A Szentlélek mindenkit teljesen beakar tölteni és ily módon az Isten mindenkiben testet akar öltetni.

Mennyire vagyok telítve a Lélekkel?

Az én életemben megtestesül-e az Isten?

Sokan azt gondolják, hogy Jézust elfogadni csak örömet jelent. Aki igent mond Jézusra, annak vállalnia kell az azzal járó megbélyegzést is. Kockára kell tenni érte a jó hírt is.

Minden idők kereszténye csak így vállalhatja Jézust: ha kockázat érte. Vállalnunk kell érte sok minden mást. Például a lenézést, a szégyent. Csak így lehet igazán a miénk és így adhatjuk Öt másoknak.

Milyen megbélyegzés ért már Jézusért?

Jézus neve megment, az önközpontúságtól, a magunknak éléstől akar megmenteni. Ily módon ugyanis az evilág fiai élnek. Jézus úgy akar megmenteni az evilág szellemétől, hogy fizikailag ugyan a világban hagy minket, életformánk szerint azonban kiválaszt onnan, hogy

már az Ő életét: az odaadott életet éljük. Ez a másokra figyelő, ez a másoknak odaadott életet jelenti. Ez a másokra figyelő ez a másoknak odaadott élet lesz embereket összekapcsoló, ez lesz szeretetközösségeket formáló. Ennek nyomán jelenhet meg a Földön – akár emberiség méreteken is – az Isten élete.

Jézus az imént leírt megmentését hozta közénk.

Hagyom-e magam megmenteni Jézus által?

Mitől kellene Jézusnak legsürgősebben megszabadítani engem?

Imáiban könyörgök-e ezért a szabadításért és akaratomat ebbe az irányba fészítem-e?

Az igaz ember: Isten akaratát felismerő és megtevő. Isten csak úgy tudja végrehajtani eredeti tervét, ha vannak rá figyelő és vele azonosuló emberek, akik végrehajtják azt.

Isten csak az Őrá figyelő és az Ő akaratát megtevő emberekkel tudja építeni Országát.

Milyen hamar eltanulja az ember a világban eligazodás játékszabályait! A kis gyerek még oly aranyos is, de ma már tíz éve korára rafinált felnőtt lesz. Már, ami érdekeinek kimódosulását illeti. Később még jobban tudja, hogy hogyan kell átsiklani a kényes pontokon, hogyan kell semmit sem kockáztatva és minimális energiát befektetve hamar előre jutni. Az önzés nemcsak polgárjogot nyert, hanem egyeduralmat. Még fölényes és ön-elégült mosoly is kíséri ezt a másokat lekörözést, sokszor másokat átejtést.

Aki kilóg a sorból az, aki Istenhez igazodik, sőt minde- nek felett Istenhez igazodik!

Amikor ma gyakran panaszkodunk, hogy milyen rossza a világ, ez azért van mert nagyon kevés az Istennek tetsző ember. Sajnos az emberek másnak akarnak tetszeni és nem Istennek. Olyan embereknek engedelmeskednek gondolkodás nélkül, akik az ellenkezőjét teszik annak, amit Isten akar. Így nem az Isten akaratát valósul meg a világban, hanem annak ellentmondó, vagyis a sá- táni terv. Hiába imádkozzuk, hogy „jöjjön el a Te Országod, legyen meg a Te akaratod”, ha közben nem az Ő akaratát tesszük.

Az igaz ember az a csatorna, amelyen keresztül belezu- hog a világba az Isten akaratát.

Már a teremő így tervezte, Jézus ezt még hatékonyab- bá igyekezett tenni: minden ember a Szentlélekbe merítet- ten éljen. Más szóval ez azt jelenti, hogy a Szentlélek bennünk legyen, mi a Szentlélekben és mindez egyre teljesebben történjen.

Akkor fog megújulni a Föld színe, ha egyre több ilyen ember népesíti be. A Szentlélekbe merített emberek úgy gondolkodnak, úgy éreznek és úgy tesznek, mint az Isten. Az ilyen emberek között áramlik az Isten szeretet élete.

Aki időt szán arra, hogy a csendben éppúgy, mint az események sodrában figyelje Isten jeleit, kutatva Isten

akarát és életében ezt meg is valósítja, az másokkal is közölni fogja Isten szándékát.

Az Isten szavát hirdető nem építhet szavaiból légvárakat. Neki a súlyos valóságot kell hirdetnie. A valóság nagyszerűségét is. Meg annak mérhetetlen komolyságát is.

Igaz ember vagyok-e?

Kutatom-e Isten akarát?

Lehetek-e igaz ember, ha az Istenre nem figyelőknek engedelmességek?

FARAGÓ FERENC

TANYAI SZILÁNKOK...

Időkben és terekben élünk, amelyek időnként és helyenként keresztezik egymást.

Nincs önarckép, valójában mindig egy másik személyben tükröződünk vissza.

Sajtószabadság. Nem az *információ* alakítja a médiát, hanem a *média* az információt.

A *tény* az tény, de egyben *cáfolat* is.

A *tegnap* megtelt, *ma* lett belőle, a *holnap* még ma megszületik.

Minden *hatalom* magában hordozza önmaga végét, a *bukást*.

Gyakran egy helyes logika mentén tévedünk.

A várakozás nem tétlenség...

Ha túléljük a *születést*, a biztos *halál* vár reánk.

Addig jó, amíg meglepetéseket tudunk okozni magunknak.

Nem a derű után jön a ború, hanem a derűben van benne a ború.

A befejezett történetek mindig befejezetlenül fejlődnek be...

Istennél sem *nagyobb*, sem *kisebb* nincsen.

Mindig csak *befelé* lehet figyelni, *kifelé* sohasem.

Van, amit ki kell mondani, s van, amit ki kell köpni.

Ha arról *beszélünk*, amiről mindenki *beszél*, még nem biztos, hogy fontos dologról *beszélünk*.

A magasba vonz a mélység, a mélységből sóvárgunk a magasba.

Isten nem létezik, mert Isten a létezés maga.

A történelmi múltunk jövője mindig bizonytalan.

A hibákat jóvá lehet tenni, de sajnos ahhoz el is kell követni azokat.

Ahol az igazságtalanság érvényre akar jutni, megjelennek a mindenkori jogvédők.

A legfőbb tapasztalás mindig a mások tapasztalása.

Elutasítani valami, annyit tesz, mint *jóváhagyni* egy másikat. - Jóváhagyni valamit, annyit tesz, mint *elutasítani* valamit.

Elvtársból lesz a legjobb *demokrata*.

Nem az a legjobb tanítás, amit a legtöbben tudnak.

A zuhanással addig nincs is semmi baj, míg véget nem ér.

Ugyanazon dolgok ellentétben állhatnak egymással. – Különböző dolgok egységben lehetnek egymással.

Életcél: felismerni a félreismert önmagunkat!

Disputa. *Vallásról* lehet, *hitről* nem érdemes és *Istenről* nem lehet vitatkozni.

Kívülről nézve önmagamat egészen mást látok.

El van telve a szerénységével!

Azt érezzük, hogy a jó bennünk van, a rossz pedig kívül – ám a rossz is belül van!

Korrupció: *lopja* a napot...

Bizalmatlan: elkezdte figyeltetni magát.